

På besøg hos Akwamufiernes Queenmother

På vores 10 dages studietur til Ghana tilbragte vi omkring to dage i den lille landsby Akwamufie. Her besøgte vi vores ghanesiske pennevenner, var med i skole, var til gudstjeneste, besøgte kongen af Akwamufie-stammen samt meget mere.

En af dagene skulle vi alle i audiens hos byens Queenmother. Jeg var klar på at møde en stor dame med meget magt, for som vi på forhånd var blevet fortalt er en Queenmother en dame, som er med til at holde ro og orden i byen. Hun er den, som skal sørge for de ting, som hører kvinderne til (deraf navnet).

Vi går ind igennem en port, og jeg kan mærke, at her er jeg kommet på fint besøg. Jeg kommer igennem en dør og ser en enormt stor dame, som sidder i en stol og ser meget magtfuld ud. Ved siden af hende sidder en næsten lige så stor dame, som viser sig at være hendes datter. Jeg tror ikke, at jeg nogensinde før har set så fed en dame som Queenmotheren. En Queenmother skal være stor og kraftig, for det viser, at hun har mange penge. Hun har råd til mad og ja meget store mængder mad. Jeg hilser pænt på hende og sætter mig ned.

Vores lærer KP havde tidligere på dagen spurgt, om der var nogen, som kunne have lyst til at blive klædt ud som en Queenmother. Hertil havde jeg sagt, at det ville jeg gerne. Det havde jeg lidt glemt nu, og da jeg sidder der og kigger på den enorme dame, siger KP pludselig, at jeg skal følge med de damer, som står bag ved Queenmother. Jeg bliver lidt bange for jeg ved ikke, hvad der skal ske nu. Jeg følger med damerne og går ind i rummet ved siden af. Der står de fire store damer rundt om mig, og en pige på ca. min alder siger, at jeg skal tage mit tøj af. Damerne omkring mig synes at det går lidt langsomt, så to af dem tager fat i min kjole og flår den af. Jeg får derefter viklet et stort grønt stykke stof omkring mig, og til at holde det på plads binder de to snore omkring min mave. Det er min underkjole, og oven på vikler de et endnu større stykke stof omkring skuldrene på mig.

Mit hår er allerede sat op i en hestehale, men ikke nok med det binder de noget stof rundt om mit hår, og jeg får også nogle smykker på. Så er jeg færdig med udsmykningen. Det eneste jeg mangler er at få noget på fødderne. Jeg får et sæt klip klapper, som giver mig ondt i fødderne efter blot to skridt. De er lavet af et stykke træ med en hård snor til mellem tæerne.

Nu er det tid til at komme ud til de andre igen. Egentligt en stor lettelse, men jeg ligner en kæmpe klovn synes jeg selv. Ikke nok med at de andre nu skal se mig, som den nye Queenmother, så er det næste, at jeg skal gå i et meget langsomt tempo ned i gennem Akwamufie landsbyen og hen til kongens hus. Det er noget af en oplevelse at gå der forrest i det fine tøj og med alle de andre bagved. Hos kongen hilser vi alle på ham, og to af drengene bliver klædt ud som henholdsvis konge og lingvist. Efter at have været i audiens hos kongen skal vi i vores udsmykning overvære en danseforestilling, som er til ære for os, nu hvor vi næsten er kongelige.

Jeg anede ikke på forhånd, hvor lang tid dette "show" ville tage, og jeg måtte undervejs blot fortælle mig selv, at det hele nok snart var færdigt. Jeg havde aldrig prøvet noget mere akavet og grænseoverskridende. Det var en helt vild oplevelse. Jeg er egentlig rigtig glad for, at jeg gjorde det, for det er ikke en oplevelse jeg i dag vil være for uden og bestemt ikke en, jeg vil kunne få hver dag. Denne oplevelse har lært mig, at det er helt okay at se mærkelig ud, og at man nogle gange skal tage en udfordring for det giver én noget godt og en oplevelse man aldrig glemmer.

Skrevet af Signe Madsen

